

ደገመ ሰለሰ-በሀፋር በአረር፡

ሰሜን ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡

በድብቅ ነበር ማንም ሳያውቅ፡

ተብሎ ነበር ትላንትና፡

ዛሬም እላሆ እንደገና፡

ደገመ ሰለሰና።

በንጉሡ በዚያ ዘመን፡

ደግሞ በደርግ ሲከወን፡

ሰለሰ አሉ በነ ወያኔ።

ሲያወሳ ሲያወጣ ሲያወርድ፤

ያለፈውን አስተዳደር ጉድ፡

ሰለሰው እርሱም እንደገና፡

የነርሱን ግፍ አባዛና።

ኦጋዴን ከመሐል ደቡብ፡

ሳልስ በድርቅ ሲሰሉብ፡

በረሀብ ጦርነት ሲሞገድ፡

ባሩር ባርረ ሲነድ፡

አልታየ አልተሰማ ጉድ፡

እንዳለፈው በሚስጥር ነበር፡

ሳልስም እንዲሁ በስውር።

መቼ ተጀመረ የረሀብ ሰቆቃ፡

ዛሬ ሊባል ይሆን ውሸት አያባቃ።

በጦሩ አፍሮ ሲያጋየው ቆይቶ፡

አፍን ደብቆ ካለም ለይቶ፡

ማንም እዳይሰማ እንዳይይ ሰውሮ፡

ለአመታት ስቃይ እጋልጦ ከጉዋሮ፡

ዛሬም እንደገን ለማፈን ሲያቅተው፡

የስውሮን ሁሉ በግላጭ አወጣው፡

ባለም አደባባይ የሳልሱን ዘራው።

ረሀቡን ጥማቱን ስቃዩን መሞቱን፤
ለፖለቲካ ትርፍ ለስልጣን ማዋሉን፤
ተረስቶት እኮ ነው ጭራሽ እንዳይባል፤
የጥፋቱ ጠቢብ ሁሉንም ያውቀዋል
።

ጦርነት ወለደ ድርቅና ረሀብን፤
መጥፎ እስተዳደር ምክንያቱ መሆኑን፤
ማንም አያጣውም ተጠያቂነቱን፤
በጊዜ ዳኝነት ለፍርድ መቅረቡን።

ተራብ ተጠማ ዛሬም እንደገና፤
ያለፈው ስቃዩ መኝ እነሰና።

በጦርነት ሰደድ መንደዱ ሳያንሰው፤
ሳልስ እንደገና በረሀብ አመሰው፤
የኦጋዴን ረሀብ የበዛ መከራው፤
እልገባህ ከሆነ የትላንት ወሎ ለው፤
ማስተውል ከከዳህ የትላን ትግራይ ነው።

ወሎ ትጋረይ ትላንት፤
ኦጋዴን ባለለት፤
ታሪኩ ፈራጅ ነው፤
ሰውማ እንዳሻው፤
ፖለቲኩ በላው።

በሐገር በሕዝብ ላይ ከዳር እስከዳር፤
የግፍ በደል ዝናም ዶፎበት እያደር፤
መጣለት ይለናል "ያእድገት መንግስት"
በድህነት ኦሮ ሕዝባችን ሲዋትት።

ሰምተህ ተገንዘበው እውነትና ሀቁን፤
እድገቱ ሲሰበክ ረሀቡ መስፈኑን፤
ነጣንት ሲውራ ጭቆና መብዛቱን፤
ዲሞክራሲ ሲባለ አፈና መሆኑን፤
ሰብእና ሲለፈፈ ሰውነት መሻሩን፤

የስርአቱ እርባና ከቶውም አልታን።

- በከፋ ዘረፋ እያየን ማበጡን፤
- እድገት መጣ መጣ መጣ መጣ ቢለን፤
- ይህን ያህል ውሸት፤
- ይህን ያክል ክህድት፤
- እምንነ ከተቀበልን፤
- እርሱ ምን አተፋ ቅሎቹ እኛ ነን።

በሌቱ ስሌቱን ከኪሱ በመምዘዝ፤

- ያመጣብን ጣያ ያመጣብን መዘዝ፤
- ለትውልድ ሀላፊ ብዙ የሚያናቁር፤
- አጥፍቶ ለማትፋት የቀመረው ቀመር፤
- ከቶ ከርሱ በፊት ጭራሽ ላይቀበር።

- አመታት አለፉ በፖለቲካ እፅ።
- ደንዝዞ እደንዝዞ ጥፋትህን ሰያፅ።
- አልገባህ ከሆነ እንደቀበረልህ፤
- የጊዜ ፈንጂውን በያረማመድህ፤
- ንቃና ተራመድ ሰንቅ ለመንገድህ፤
- አዘጋጅተህ ጡብቅ ብዙ ጉዞ አለብህ፤
- ወገን ተበራታ አስላ ተሰብስበህ፤
- የጥፋት ማእበል ከጥልቁ ሳይጥልህ፤
- ሆ-በለህ ባንድነት ድረስ ለወገንህ።

ሁሉም በየፊናው ከወቀሳ አይተርፍም፤

- ከተጠያቂነት እንተም እንደነረሱም፤
- ለስቃይ መናር ለዚህና ለዚያም፤
- ለድሉ መዘግየት ዳግሞ በታሪክም።

- ከታሪክ ወቀሳ ከሀጢአት ደሞዝ፤
- እንተም እንዳይደረስህ የጥፋቱ መዘዝ፤
- አንድነት ዛሬ ነው፤
- ንቃና ቀምረው፤
- ለህዝቡ መዳኛ ታሪክን ድገመው፤

አብረህ ተነባብረህህ መሰረቱን ጣለው።

ድል የሕዝብ መሆኑን ከቶም አትዘንጋው።

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡

በስውር ነበር ማንም ሳያውቅ፡

ታሪክ እራስዋን ማስለስዋን ማወቅ፡

ከነገ ጥፋት ለመጠንቀቅ።

ሰላም ቢያገኝ ማረሱን፡

ላእለቱ ማምረቱን፡

ለነገውም ማዋሉን።

በጦርነት እሳት ማግዶ፡

እንዳይቀመጥ እሳዶ፡

ድርቅ ቢመጣ ተጠያቂ፡

አስተዳደር ያላዋቂ።

እውነቱ ይህ ነው ጠንቅቅ፡

ያዘነበህ በሕዝቡ ላይ ድርቅ፡

ባፈና ሞገድ እንዲያልቅ፡

በሰላሙ ስትሸምቅ፡

በክፉ አስተዳደር ዶልተህ፡

ህዝቡን የማገድህ አንተው ነህ

ማንም ምንም ይቅር ላይልህ።

ጦርነት ረሀብ በሽታ፡

በጠነሰሰው ላይፈታ፡

መፍትሄ ላይዎን እውነቱ፡

ካልተቆረጠ እትብቱ፡

የጥፋት እልቂት አዙሪቱ፡

ሕዝብ እይሸርም በከንቱ።

በሁሉም አቅጣጫ በውርደት፡

ሲሰናበት በታሪክ ሂደት፡

ሲያልቅ አያምር የማታ ማታ፡

አንተም እንዳለፉት በተራህ፡

ከታሪክ ትቢያ ወደቅህ፡

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡

በስውር ነበር ማንም ሳያውቅ፡

እንዳለፉት መደገምህን እወቅ፡

እንተም በተራህ ተጠየቅ።

አልነበረም አልተሰማም፡

በሐገር ታሪክ አልታየም፡

የዚህ አይነት ሸፍጥ ውሸት፡

እዲህ ያለ ክህደት፡

ሕዝብን ሁሉ የሚያስት፡

በጦርነት በሽታ ሞት፡

ታሪክ ሐገርን ለውርደት፡

ባለቁጥ ሰቆቃ የሚሞግት።

ነግረናል ይኸው ከጥዋቱ፡

ሐገርን በጥፋት ሳትፈቱ፡

መላ ለሕዝቡ ባንድላት፡

ቀኑ ሳይጨልም በፊት።

ዛሬም እንዳለፈው ድርቅ ሰልሶ፡

የረሀብ አለንጋ ስቃይ ተላብሶ፡

ተፈጆ ሰዉ እንስሳት፡

በውሀ ጥም ነዶ ጠኔ ግሳት፡

አሁንም እንደአለፍው ተቀጣ፡

አወይ መከራ አወይ ጣጣ።

ቢያስብልህ ኖሮ ላንተ ቢቆምልህ፡

ለጦርና ረሀብ ለበሽታ ገልጦህ፡

የመከራ ዝናም ባላዘነብህ።

በስቃይህ ዋሽቶ አፈና ጥሎብህ፡

ሌላው እንዳያውቀው ከቶ እንዳይደርስልህ፡

ሞትን በያይለቱ ደግሶ ባልፈጆህ።

ስደቱን አየነው፡

አጥንት ተሞግቶው።
እልቂቱን ታዘብነው።
ተዘርቶ በሜዳ በጋመ በረሀው።
ወገን ስቃይህን ማነው ያስታወለው?

ቀን ተሌት ተገዞ ጠብታ ፍለጋ።
ተነድቶ ተግዞ ህዝብም እንደመንጋ።
ሲቃትት ይታያል እያ በዘመንህ።
ከፍለፉት ሁሉ በምኑ ተሻልህ።
እስከፍካቱም ጭራሹን የባስህ።

ረሀብም ጦርነት ጦርም ረሀብ ሆኖህ።
መግባህ ነበረ አንተንም በቀየህ።
ይህን ሰታሰልስ እንደምነ እስቻለህ።
በረሃብ ጦርነት የረሃብ ጦር ከሆነህ።
እርሱ ካደረገው በምኑ ተለየህ።

ታሪክ መልሳ ሰልሳ።
ለሰዎች ዘር ስቃይ ለትውልድ አበሳ።
የዘንድሮ ነገር መቼም አትረሳ።

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ።
በስውር ነበር በድብቅ።
ታሪክ እራስቃን ሰለሰች።
የበደልን በደል ገለጠች።
ባደባባይ አወጣች።

ጊዜ አንችም እንደገና።
ለልጆችሽ ዋይና።
ነጻ ይውጡ ሕዝብ ሁሉ።
እነርሱም እንደገና ሲድሉ።
በተራቸው ይፈርዳሉ።

የትም ቢሆን መቼም።
ረሃብ ድርቅ አንድ በቦታም።
የግፍ መግለጫ የበደልም።

በመልካም ስርአት አይታይም፡
ቢከሰትም ድርቅ የተፈጥሮ፡
በመልካም ስርአት ወትሮ፡
ሕዝብ አይራብ አይጠማም፡
ለአልቂት ማገዶ አይቀርብም።

ስለዚህ ስማ ተገንዝብ፡
የጥፋት ስርአት ገደብ፡
ሕዝብን በረሃብ መስለብ።

የሁሉም ሂደት መሰረቱ፡
አስተዳደር ብልሀቱ፡
ስተህል ክደህል በያይለቱ፡
መሰከረ የሥራህ ታሪክ በወቅቱ።

አመጸኛን ክፋት ለጥፋት፡
ዛሬም እንደሚፈልጋት፡
ምስክር አያሻም ይኸው፡
የጥፋትህን ብድራት ክፍለው፡
በሰማይም በምድር፡
መቸም ቢዘገይ ፍረድ አይቀር።

መትፎ አስተዳደር ጦርንተ ይወልላል፡
ሰላሙን ያጣ ሕዝብ ከምርት ይዘናጋል፡
ረሃቡ ስደቱ በሽታም ይበዛል፡
መከራው በዝቶብት የነገውን ያጣል፡
በበደል ላይ በደል ለልቂት ይጋለጣ

:

ካዙሪትም ገብቶ መግቢያ መውጫ ያጣል፡
የዚህ አይነት ሂደት
መጨረሻው ጥፋት።

ሰምተህ አላደመትህ፡
አይተህ አላሰታወልህ፡
የጥፋት አዙሪት ተብትቦ ጠፈረህ፡

እዘሮ እዙሮ ጠልፎ እስኪጥልህ፡

በውድቀት ላይ ውድቀት ውርደት አመረትህ፡

ብድራቱን ክፈል እዳውም በዛብህ።

የወገንህ በደል እንተም ካልተሰማህ፡

የኛኛው መከራ ቆርቆሮ ካልከፋህ፡

ቁጭትህም በዝቶ አይተኸው ካለፍህ፡

እንተም ከቡዳዩ ትደበለዋለህ፡

ባባሪ ለጥፋት ስለመጠራትህ፡

እትጠራመረ ትወቀሰዋለህ፡

በታሪክ ማህደር እንተም አልተረፍህ፡

ነግ በኔ እነዲህን ማንም አያሰጠናህ።

ድሀ ካለቀሰ ፍትህ ከተዛባ፡

ምህረት አያገኝም የጥፋቱ አምባ፡

ጠጥቶ መቅረቱ የድሃውን እንባ፡

ደሙን ካዘረብት በወጣ በገባ፡

አምላክን ያሰቆጣል መከራ ይበዛል፡

በዚያ የፍርድ ቀን የሞት ሞት ይሆናል።

በሰላሙ መንገድ መራመድ እያለ፡

በቅንነት መንገድ መገሰገስ እያለ፡

በሆነ ባልሆነው ጦሩን ከሰበቀው፡

በራሱ ፈረድ ማንም አያድለው።

ከላይና ካተኸኸ ክፍቱም ከሁዋላም፡

በቀኝም በግራም በዙሪያ ገደቡም፡

በያይነቱ ሁሉ እንደተወጠረ፡

እንዴት ሳይታየታው ሳይሰማው ቀረ!!!!

ብረቱ ቀይ ነው ቅረጽ ለማረሻ፡

ጠንቅቀህ ተራመድ ድልን የምትሻ።

በአረር በአሩር ሲታመስ እያየህ፡

በድርቅ በበሽታ ሲማገድ እያየህ፡

በስደት በሲቃ ሲዋትት እያየህ፡

ጉዳይህ ካለሆነ ምንም ካልተሰማህ፡

ነገ ባለተራ ባለጣው እንተነህ።

- ቁልቁል እየሄደ አደግን ይለናል፡
- በረሃብ ሲታለብ ጠገበ ይለናል፡
- ሕዝብ እየረገፈ ሞት የለም ይለናል፡
- ባአሩር ሴያነደው ሰላም ነው ይለናል፡
- አንደበቱን ከፍቶ ነጻል ነው ይለናል፡
- ውሽት እውነት ሆኖ አደባባይ ወጥቶአል፡
- ዘመነ ገርግቢጥ ሌላ ምን ይባላል፡
- ቅልም ድንካይ ሰብሮአል፡
- የታቹ ላይ ሆንዋል።

ምስራቅን በመዝፈን ምእራብ ይታያል፡

ከምስራቅ ሲፈለግ ከደቡብ ይጠፋል፡

ተመለሰ ሲባል የትም አይገኝም፡

ርእዮቱም ባዶ ወና ምንም የለም፡

ከመገላበጡ ጭራሹን አረረ፡

እየባሰ ሄድ ነገሩም መረረ።

- አንድ ቀን ያለውን፡
- ዳግም ላይደግምልን፡
- እርግጥን ይመስል ንግግሩ ሁሉ፡
- የተባለው ቀሬቶ ያዙሪት መዋሉ፡
- የተቃረነውን ስናይ በሽቁልቁሉ፡
- የላዩ ወደታች የታቹ ወደላይ፡
- የተገላቢቶሽ ያልሆነውን ስናይ፡
- ስንት አመት አለፍ የወሬ መሰንቆ፡
- እውነትን በውሽት ተክቶ ደብልቆ።

አወይ እነቺ ጊዜ፡

እንዲሁ በዋዜ፡

የማይሆን ሲከወን፡

የሚሆን ሲከነን፡

እንደምን አለፍሽ እስኪ ተናገረ።

ከክህደት እርምጃ እንቺም አታብረ።

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ።

በድብቅ ነበር ማንም ሳያውቅ።

ተብሎ ነበር ትላንትና።

ዛሬም እሊሆ እንደገና።

ሰለሰ ደገመና።

ፍሬው እንተነሱ።

07 20 2011